

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

รัชนิกร กาวัน*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ และประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 155 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : 1) ความคิดเห็น 2) การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา

*สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บทนำ

การศึกษาถือเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์เพื่อการพัฒนาในทุกๆ ด้าน โรงเรียนซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในการจัดการศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสวงหาความรู้ใหม่ๆ จึงต้องพัฒนาองค์กรให้พร้อมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา การบริหาร งานวิชาการ เป็นการบริหารงานหรือการดำเนินงานทุกชนิดในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด โรงเรียนในฐานะหน่วยปฏิบัติการมีหน้าที่และภารกิจโดยตรง ในการจัดการศึกษา มีหน้าที่พัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ นำไปใช้ในการดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณค่า และมีศักดิ์ศรี (ภาวิดา ธาราศิริสุทธิและคณะ , 2558, หน้า 2) ซึ่งไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องมาจากงานวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรการจัด โปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของงานวิชาการในสถานศึกษา เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็ขึ้นอยู่กับลักษณะงานนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปสู่มาตรฐานการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาได้เป็นอย่างดี

ปัจจุบันพบว่าการจัดการศึกษาทุกระดับประสบปัญหาสำคัญคือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ หลักสูตรมีเนื้อหาสาระแน่นเกินไป และใช้เหมือนกันหมดโดยไม่คำนึงถึงบริบทของสถานศึกษา กระบวนการเรียนการสอนยังยึดหลักการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียน เน้นการท่องจำมากกว่าการฝึกให้ผู้เรียนมี

ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาจากสถานการณ์หรือประสบการณ์จริง หนังสือเรียน เป็นเพียงแบบฝึกหัดที่มีคำตอบเพียงคำตอบเดียวแทนที่จะเป็นคำถามแบบปลายเปิด ครูผู้สอนยังยึดติดกับวัฒนธรรมการสอนแบบเดิมๆ ทั้งที่หลักสูตรปัจจุบันเน้นการคิด วิเคราะห์ แต่วิธีสอนยังไม่สอนให้ผู้เรียนมีทักษะดังกล่าว และผู้บริหารสถานศึกษา บางส่วนยังไม่ได้รับการอบรมให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความรู้ความ เข้าใจในการบริหารงาน ทำให้ขาดทักษะในการบริหารและการจัดการด้านการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 10)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยคาดหวังว่าผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา นำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการของตนเองและโรงเรียน รวมทั้งจะ เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการบริหารงานวิชาการสำหรับผู้บริหาร และพัฒนา ผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ การทำงาน

สมมุติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
2. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูจำนวน 260 คน จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร และใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชากร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 155 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศและประสบการณ์การทำงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการพัฒนาให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบบสอบถามนี้เป็นการถามข้อมูล เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น

ของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 4 ด้านคือ ด้านการจัดการเรียน การสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการพัฒนาให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องในการตอบ แบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่มีข้อความสมบูรณ์มาจัดระเบียบข้อมูลลงรหัส
3. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศและประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่า ร้อยละด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ รายด้าน และโดย ภาพรวม แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศโดยใช้ค่า t-test
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เมื่อ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์โดยค่า One Way Analysis of Variance ถ้า

พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ใช้การทดสอบโดยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe's Post hoc Comparison) การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1) ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2) ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3) ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ .ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียน สำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตาม ธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ” การบริหารจัดการนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สนับสนุน ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญ โดยเฉพาะการบริหารจัดการของโรงเรียนที่เน้นการ พัฒนาทั้งระบบของโรงเรียน การพัฒนาทั้งระบบของโรงเรียน ก็คือ การดำเนินงานในทุก องค์ประกอบของโรงเรียนให้ไปสู่เป้าหมายเดียวกัน นั่นคือ คุณภาพของนักเรียนตาม วิสัยทัศน์ที่โรงเรียนกำหนด ดังนั้นตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงการพัฒนาทั้งระบบของ โรงเรียน ประกอบด้วย 1. การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาที่มีจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพนักเรียน อย่างชัดเจน 2. การกำหนดแผนยุทธศาสตร์สอดคล้องกับเป้าหมาย 3. การกำหนด แผนการดำเนินงานในทุกองค์ประกอบของ โรงเรียนสอดคล้องกับเป้าหมายและเป็นไป ตามแผนยุทธศาสตร์ 4. การจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายใน 5. การจัดทำรายงาน ประจำปีเพื่อรายงานผู้เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับแนวทางการประกันคุณภาพจาก ภายนอก เพื่อให้โรงเรียนมีคุณภาพและมาตรฐาน และการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน ดังนั้นในการดำเนินการของโรงเรียนจึงเปิด โอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่ ร่วมในการกำหนดเป้าหมายและการ จัดทำแผนยุทธศาสตร์ ร่วมในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ร่วมในการประเมินผล เป็นต้น สอดคล้องกับบุญส่ง เจริญศรี (2550) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษา จะต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสถานภาพ และความ ต้องการของชุมชนและสังคม โดยมีครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงาน มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดการศึกษาจะต้องมี คุณภาพและมาตรฐาน คือการเป็นผู้นำในการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระการ เรียนรู้ต่าง ๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษา รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ

คณะกรรมการสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรและจัดให้มีการจัดทำสาระการเรียนรู้
ท้องถิ่น ดังนั้นโรงเรียนและผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ตรงกับ
ความต้องการของชุมชน โดยอาจเปิดโอกาสให้ชุมชน ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมใน
การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ นักเรียนมีโอกาสเลือกสิ่งที่ตน
ต้องการเรียนรู้ การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นงานที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็น
จุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จ และความสามารถของ
ผู้บริหาร เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงานวิชาการ จึงกล่าวได้ว่าภารกิจหลัก
ของผู้บริหารสถานศึกษาที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง คือ การพัฒนาท้องถิ่น การวางแผนงาน
ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของ
สถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล และประเมินผลและดำเนินการ
เทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนา
และส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การพัฒนาระบบ
ประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทาง
วิชาการ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ องค์กรหน่วยงาน สถาน
ประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับ
งานด้านวิชาการของสถานศึกษา การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพใน
การจัดและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนั้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพได้ มาตรฐาน
อย่างแท้จริงทุกองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ต้องเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้
และตัวชี้วัดชั้นปี โดยครูต้องเข้าใจ และสามารถวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนรู้
และปฏิบัติได้ในมาตรฐานและตัวชี้วัดชั้นปีนั้นคืออะไร และสอดคล้องกับพระมหา

บุญเสริม ชุ่มทินุ โน (ทองศรี) (2554) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการบริหารงาน วิชาการว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษาบอกถึงมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา เป็น เครื่องบ่งชี้ความเจริญก้าวหน้าของสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุก ฝ่ายทุกระดับต้องร่วมมือกันดำเนินการ และพัฒนางานวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะทำ ให้นักเรียนมีประสิทธิผลตามที่ต้องการ

ซึ่งการดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษากำหนดไว้ 4 ด้าน อย่างเหมาะสมกับ บริบทของแต่ละสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านการวัดผลและประเมินผล 3) ด้าน การพัฒนาให้มีแหล่งเรียนรู้ 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สามารถ อภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูได้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครู จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการแนะนำให้ ครูใช้สื่อและนวัตกรรมที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูจัด กิจกรรมให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริงและชี้แนะแนวทางส่งเสริมให้นักเรียนได้ไปเรียนรู้ จากแหล่งการเรียนรู้ภายนอก การจัดเตรียมและสร้างสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ โดยการผลิตสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้อง กับเนื้อหาวิชาที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ โดยครู จัดให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์จริง หรือใกล้เคียงและการสร้างแบบทดสอบ และดำเนิน กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ โดยจัดให้มีสภาพแวดล้อม ในห้องเรียน ที่เอื้อต่อการจัดกรรม ทั้งแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนเช่น สวนวิทยาศาสตร์ สวน

ภาษาอังกฤษ ป้ายนิเทศความรู้วิชาต่างๆ แหล่งเรียนรู้ภายนอก เช่น วัด วิถีชีวิตของคนในชุมชน ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นที่น่าสนใจ และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ความเป็นกัลยาณมิตรของครู ช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียน เช่น มีความน่ารักด้วยการเปิดเผย เด็กรู้สึกสบายใจอบอุ่นสนิทสนม ชวนให้เข้าไปถามไปปรึกษา เป็นที่ไว้วางใจ มีความน่าเคารพด้วยการประพฤติ สมควรแก่ฐานะเด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นใจ เป็นที่พึ่งได้ปลอดภัย มีความน่ายกย่องด้วยความเป็นผู้รอบรู้ ทรงภูมิปัญญาที่แท้จริง รวมทั้งปรับปรุงตนเอง เป็นที่เอาอย่าง ทำให้เด็กได้ระลึกถึง ได้เอ่ยอ้างถึงความภูมิใจ รู้จักพูดให้เหตุผล รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ ให้คำแนะนำ ว่ากล่าวตักเตือนเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดี อดทนต่อถ้อยคำพร้อมที่จะรับฟัง คำปรึกษา ชักถามคำเสนอแนะข้อวิพากษ์วิจารณ์อดทนฟังได้ไม่เบื่อ ไม่ฉุนเฉียว เป็นผู้ใจกว้างเปิดใจยอมรับความคิดเห็น และแถลงเรื่องถ้อยคำได้สามารถอธิบายเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อนให้เข้าใจให้เรียนรู้เรื่องราวที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไป สามารถอธิบายให้ความกระจ่างได้ สอดคล้องกับพระสุรชัย สุรชโย (หงส์ตระกูล) (2554) กล่าว ถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน ว่า สภาพแวดล้อมบรรยากาศการเรียนการสอน นั้นเป็นส่วนสำคัญคือ สภาพแวดล้อมในห้องเรียนจะต้องเอื้อต่อการเรียนการสอนในรายวิชานั้น การจัดสภาพแวดล้อมภายในบริเวณ โรงเรียนก็ต้องเอื้อต่อการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมบุคคล คือ ครูและเพื่อนรอบข้างจะต้องเป็นกัลยาณมิตรที่ดี มีแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอภายในโรงเรียนและผู้สอนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนด้วย ซึ่งส่งผลต่อการเรียน การสอนของผู้เรียนและครูสภาพแวดล้อมยังเป็นสภาวะใดๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม (Concrete Environmental) หรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) ได้แก่ สภาพต่างๆ ที่ มนุษย์ทำขึ้น เช่น อาคาร สถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ วัสดุ อุปกรณ์ หรือสื่อต่างๆ รวมทั้งสิ่งต่างๆ ที่อยู่ตามธรรมชาติ ผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญ

ต่อการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนการสอนให้มากเพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของผู้เรียน และการทำงานทุกอย่างจะต้องมีระเบียบแบบแผนที่ชัดเจน ทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้งานด้านการเรียนการสอนพัฒนาไปอย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด มานะคิดและคณะ (2554) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน ในทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยภาพรวมปฏิบัติในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมาก เพราะว่าครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียน มีความคิดในเรื่องการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร ว่ามีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ มีมาตรฐานที่ชัดเจน

1.2) ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่าครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะ การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาเครื่องมือการวัดผลประเมินผลทุกกลุ่มสาระวิชาให้ สอดคล้องกับมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ครูมีการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริงและครอบคลุมหลักสูตร การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ สถานศึกษาในฐานะ ผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการวัดและ ประเมินผลการเรียน ซึ่งการวัดผลและการประเมินผลนั้นเป็นสิ่งจำเป็นมากในการ จัดการเรียนการสอน เพราะเป็นข้อมูลที่จะได้ทราบความก้าวหน้าในด้าน การเรียนของ นักเรียนและการสอนของครู ผู้บริหารจึงมีหน้าที่ควบคุมดูแลให้ครูได้มีการวัดผลและ ประเมินผลของนักเรียนให้เป็นไปตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ อีกทั้งสมควรได้พัฒนาครู

ในด้านความรู้และเทคนิคใหม่ๆ ในการวัดผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับพระสุรชัย สุรชัย (หงส์ตระกูล) (2554) กล่าวถึงความสำคัญของการวัดผลประเมินผลว่าเป็นการวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนจากผู้สอนการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีจุดมุ่งหมายเบื้องต้นเพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงงานด้านบริหารและเป็นการประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลจำเป็นจะต้องมีการทดสอบที่ตรงตามเนื้อหา และข้อสอบที่วัดผลประเมินผลจะต้องเน้นความรู้ความเข้าใจ การวัดผลประเมินผลจำเป็นที่จะต้องมีส่วนเสมอ โดยมีทั้งก่อนและหลังเรียนและสิ่งที่สำคัญของการวัดผลประเมินผลคือการทดสอบ ความรู้ของผู้เรียนหลากหลายวิธี การประเมินผลการเรียนการสอนของผู้เรียน อาจจะอยู่ในลักษณะง่ายๆ เช่น การสังเกต การให้ผู้เรียนตอบคำถามในชั้นเรียน การทดสอบ โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรม การให้ทำแบบทดสอบ จนกระทั่งการจัดให้มีการสอบประจำภาคเรียน เพื่อประเมินความรู้และความสามารถของผู้เรียน การวัดผลประเมินผลจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องเอาใจใส่และให้ความสำคัญเพราะจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนในการเรียนการสอนที่ได้จัดขึ้นระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

1.3) ด้านการพัฒนาให้มีแหล่งเรียนรู้ พบว่าครุมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะแหล่งเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสารข้อมูลสารสนเทศ แหล่งความรู้ทางวิชาการและประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียน ใฝ่รู้ แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ครูได้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ใช้สื่อและนวัตกรรมที่

เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่จัดกระทำไว้เพื่อวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ประชาชน พิพิธภัณฑ์ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น แหล่งการเรียนรู้ที่จัดกระทำไว้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นเป็นหลัก โดยมีหรือไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้ เช่น หอศิลป์ ศูนย์กีฬาและนันทนาการ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ เป็นต้น การจัดกิจกรรมให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง มีการจัดทัศนศึกษา คือไปศึกษานอกสถานที่ และชี้แนะแนวทางส่งเสริมให้นักเรียนได้ไปเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับ รัชดาวรรณ ทองคา (2559) ที่กล่าวถึงความสำคัญของ แหล่งเรียนรู้ ว่าเป็นแหล่งที่รวมขององค์ความรู้อันหลากหลายพร้อมที่จะให้ผู้เรียนเข้าไปศึกษาค้นคว้าด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลตามความสนใจ และเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่เพิ่มประสบการณ์ให้ผู้เรียน โดยเกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเองเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง โดยใช้หลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิดา นิมวงษ์ (2559) ผลการวิจัยพบว่า การใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อจัดการเรียนการสอนของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา ครูทุกคนเล็งเห็นความสำคัญของการจัดแหล่งเรียนรู้ มีการพัฒนาตนเอง โดยศึกษาการใช้แหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษาโดยรวม กันจัดแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม ตรงตามศักยภาพของผู้เรียน

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่าครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะ ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ มีวิสัยทัศน์ สร้างจิตสำนึกในด้านทิศทางการศึกษาและเป้าหมาย มีความคาดหวังในครูและบุคลากร โดยเฉพาะผู้เรียน ให้ความสำคัญในการปรับปรุงการเรียนการสอน ติดตามดูแลการปฏิบัติงานและจูงใจครูและบุคลากรให้พยายามทำได้ดีที่สุดตามแนวนโยบายปฏิบัติการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บริหารสถานศึกษาคำเนินการจัดทำคู่มือเกี่ยวกับ

การวิจัยในชั้นเรียนกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนจัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนและแนะนำให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน สอดคล้องกับต้องตา กวดนอก (2556) กล่าว ถึงความสำคัญของการวิจัย ว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ได้แก่ สามารถกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน สามารถสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในด้านอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก สามารถวางระบบกระตุ้นกำกับติดตาม ให้ความช่วยเหลือการทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถส่งเสริมบรรยากาศให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่มของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งทิwa หนูเือก (2554) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก เพราะ ผู้บริหาร สถานศึกษาดำเนินการจัดทำคู่มือเกี่ยวกับการวิจัยใน ชั้นเรียน กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และจัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนและสอดคล้องกับงานวิจัยของต้องตา กวดนอก (2556) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก เพราะการวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปพร้อมกับสื่อการเรียนการสอน ผู้บริหารจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา เพื่อจะได้นำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับครูได้

2. ผลการเปรียบเทียบครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต บางกอกน้อย กรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศและประสบการณ์ทำงาน

2.1 ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีเพศแตกต่างกันปฏิบัติงานในกลุ่มโรงเรียนพัฒนาคุณภาพการศึกษาเดียวกัน จึงทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการบริหาร

วิชาการ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันจนทำให้เกิดองค์ความรู้และพร้อมที่จะนำมาปฏิบัติภายในโรงเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สมฤดี ธรรมทัศนานนท์ (2557) ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับครูเพศชายกับครูหญิงเท่าเทียมกัน โดยที่ครูชายและครูหญิงมีสิทธิเสรีภาพและโอกาสในการแสวงหาความรู้เท่าเทียมกัน น ปฏิบัติหน้าที่ในภาระงานที่รับผิดชอบเหมือนกันภายใต้บริบทและสิ่งแวดล้อมเดียวกัน จึงทำให้มุมมองของครูและบุคลากรที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครต่อการบริหารตามหลัก โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เพราะครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มองว่างานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารการศึกษาไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาใดมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด มานะคิดและคณะ (2554) พบว่าครูมีความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันและทำงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันจะมีทักษะต่อพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมฤดี ธรรมทัศนานนท์ (2557) พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของโรงเรียน ครูทุกคนต้องให้ความเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงานวิชาการโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน การให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้ครู ฝึกรอบมหลักสูตรและการสอน เพื่อให้ครูมีความชำนาญในการสอน ในเพื่อนำมา พัฒนาการเรียนการสอนด้านต่างๆมากขึ้น

1.2 ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารสถานศึกษาจัดหาเครื่องมือการ วัดผลประเมินผลอิเล็กทรอนิกส์มาสนับสนุนการดำเนินงานในสถานศึกษา เพื่อให้ครู วัดผลและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง

1.3 ด้านการพัฒนาให้มีแหล่งเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาจัดทำทะเบียนสื่อ แหล่งเรียนรู้ โดยการสำรวจแหล่งเรียนรู้ในห้องถื่น

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาสร้าง เครือข่ายในการวิจัย กระบวนการจัดการเรียนรู้ระหว่าง โรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและ ชุมชนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่เป็น ประโยชน์ต่อการบริหารสถานศึกษาต่อไป

2.2 ควรศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาเขตอื่นเพื่อมองเห็นภาพรวมของการบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษา

2.3 ควรมีการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาใน รูปแบบของการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อให้ได้ข้อมูล เชิงลึก เทียงตรงและครอบคลุม

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- ต้องตา กวดนอก. (2556). การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพฯ กลาง สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตา นิมวงษ์. (2559). การใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนชัยรัตน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 4. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- บุญส่ง เจริญศรี. (2550). การศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรองผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1-7. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยนครราชสีมา.
- พระมหาบุญเสริม ฆมฺมทินฺโน (ทองศรี). (2554). ปัจจัยและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนป้อมนาคราชสวาทยานนท์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระสุรชัย สุรชโย (หงษ์ตระกูล). (2554). **ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรม ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดนนทบุรี.** วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ภาวिका ชาราศรีสุทธิและคณะ. (2558). **การบริหารงานวิชาการ.** กรุงเทพฯ ๑: มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโต.

รัชดาวรรณ ทองคา. (2559). **ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนพันเสด็จนอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3.** งานนิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ศึกษา ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

รุ่งทิวา หนูเือก. (2554). **สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย.** ปรินญาญการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เลขาธิการสภาการศึกษา,สำนักงาน. (2553) **แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552 – 2559):** สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สมฤดี ธรรมทัศนานนท์. (2557). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียน เครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร.** สาขาวิชาการบริหารการศึกษาสำนักงาน มหาวิทยาลัยปทุมธานี.